

Τελικά οι ταινίες επιστημονικής φαντασίας φαίνεται πως δεν απέχουν πολύ από την πραγματικότητα και από τις δυνατότητες της τεχνολογίας. Ο διακεκριμένος διεθνώς Έλληνας φυσικός Δημήτρης Νανόπουλος περιγράφει σκηνές από το μέλλον.

Οπως υποστήριξε, η τηλεμεταφορά θα είναι σε λίγο καιρό γεγονός.

«Θα γίνει. Θα μπαίνουμε σε ένα σωλήνα, φαντάζομαι, δεν ξέρω πώς θα το κάνουν, και μετά θα βγαίνουμε στη Νέα Υόρκη κατευθείαν και θα μας ξαναφτιάχνουν. Θα γίνει, είμαι σίγουρος, ήδη το κάνουν», αποκάλυψε μιλώντας στον Βήμα FM.

Πριν από ενάμιση περίπου χρόνο, Ολλανδοί επιστήμονες κατάφεραν να πραγματοποιήσουν ακριβή τηλεμεταφορά κβαντικών πληροφοριών σε απόσταση τριών μέτρων. Οπως εκτιμούν πολλοί επιστήμονες παγκοσμίως -και ο Δ. Νανόπουλος- οι επιστήμονες θα επιτύχουν τη μεταφορά ανθρώπων από το ένα μέρος στο άλλο. Οπως στο «Σταρ Τρεκ», με τους διακτινισμούς στο Διάστημα.

Ο αναγνωρισμένος σε όλο τον πλανήτη για το έργο του καθηγητής και πρόεδρος της Ακαδημίας Αθηνών μίλησε για όλα: Από τις επιθέσεις στο Παρίσι μέχρι το θεό, τη θρησκεία και το σωματίδιο του Higgs.

Σταχυολογούμε μερικές από τις απαντήσεις του κ. Νανόπουλου.

Για το Παρίσι: Σαλτάρεις με όσα γίνονται

«Θα νόμιζα ανάποδα, έχοντας κατανοήσει αυτά που έχουμε κατανοήσει μέχρι σήμερα, το 2015, ότι όλα αυτά μου φαίνονται πως ζω σε τρελοκομείο, με αυτά που συμβαίνουν γύρω μας. Και δεν εννοώ μόνο το τρελοκομείο το εσωτερικό, αυτό που είναι μεγάλο, αλλά μιλάω τώρα και για το γενικό τρελοκομείο, το παγκόσμιο δηλαδή. Δηλαδή, δεν είναι δυνατόν να υπάρχουν άνθρωποι που έχουν καταλάβει την αρχή του σύμπαντος, πώς ξεκίνησε, πώς έχουμε φθάσει εδώ πέρα, και από την άλλη μεριά να γίνονται αυτά που γίνονται στο Παρίσι. Πραγματικά σαλτάρεις και το λέω με όλη τη σημασία της λέξης».

Για το θεό και τη θρησκεία

«Πάντοτε έλεγα αυτό που έλεγε ο Σπινόζα ότι *deus in natura*, θεός είναι η φύση. Ο καθένας έχει στο μυαλό του κάτι διαφορετικό με τον θεό. Δεν βλέπω καμία, δεν υπάρχει ανάγκη στην επιστήμη και μάλιστα εγώ είμαι εναντίον του να μπερδεύουμε την επιστήμη με τον θεό, γιατί εγώ ομολογώ ότι αυτό είναι μια εσωτερική ανάγκη του καθενός. Δηλαδή, ο άλλος έχει ανάγκη να πιστέψει και ο άλλος δεν έχει ανάγκη. Και δεν μιλάω για συγκεκριμένες θρησκείες ή οτιδήποτε. Ακριβώς, αν έχουμε μια μεγάλη αρρώστια, το οποίο είναι ανθρώπινο, μπορούμε να πούμε ότι δεν είναι ανθρώπινο; Όλα αυτά έχουν δημιουργηθεί, όλα αυτά ξεκίνησαν με τους μάγους, με τους ανθρωποφάγους και προχωρούσαμε και κάναμε. Όλα αυτά ήταν κατά κάποιον τρόπο η μεγάλη αναζήτηση, το άγχος που έχει ο άνθρωπος να καταλάβει τι γίνεται και σιγά σιγά είχαμε το πολυθεϊκό, πήγαμε στο μονοθεϊκό. Όπως επίσης και μην ξεχνάμε ότι η θρησκεία πατάει πάνω στον φόβο του θανάτου, που λέγαμε στην αρχή. Αυτό είναι το βασικό. Η ζωή είναι από εδώ μέχρι εκεί και πρέπει να τη ζήσουμε στο *maximum*. Και κοινωνικά να μην την αφήνουμε να χάνεται και δημιουργικά».

Για το σωματίδιο του Higgs

«Λοιπόν, το σωματίδιο του θεού, το σωματίδιο του Higgs, δίνει μάζα σε όλα τα σωματίδια στη φύση. Καταλάβαμε τελικά, πειραματικά πια, το θεωρητικό το είχαμε καταλάβει από το '65, '64, την προέλευση της μάζας. Αλλιώς δεν θα ήμασταν εδώ πέρα. Γιατί ξέρετε, αν δεν έχεις μάζα -μάζα ηρεμίας που λέμε πιο σωστά- τότε θα ήταν όλα ενέργεια, θα ήταν σαν τα φωτόνια. Δεν θα μπορούσαν να μαζευτούν μαζί να φτιάξουν τίποτα. Άρα πρέπει να έχουμε αυτό το τι είναι αυτή η υπόσταση, μας το εξηγεί αυτό το σωματίδιο του Higgs, ο μηχανισμός αυτός. Είναι πάρα πολύ σημαντικό. Δηλαδή, αυτό θα μείνει πραγματικά, πολλά μπορεί να πέσουν, αλλά αυτό να μείνει σημαντικό».

Είναι δυνατόν, σύμφωνα με τις θεωρίες τις οποίες έχουμε και πρεσβεύω αυτές τις θεωρίες -δεν λέω ότι είμαι εναντίον- ότι τα πρωτόνια από τα οποία είμαστε φτιαγμένοι, υπάρχει μια μεγάλη πιθανότητα να διασπώνται. Βέβαια, μην φοβηθείτε και αυτοκτονήσουμε! Θα διασπώνται σε 1035,36 χρόνια! Δηλαδή έχουμε καιρό. Η ύλη θα εξαφανιστεί. Δεν το έχουμε δει πειραματικά, γιατί γίνονται πειράματα τώρα γι' αυτό, βγάζουν μεγάλες δεξαμενές με νερό, έχουν πολλά πρωτόνια και προσπαθούν να δουν από εκεί πέρα τι γίνεται. Δεν είναι εξακριβωμένο, αυτό δεν είναι θεμελιωμένο πειραματικά. Σε πολλές όμως από τις θεωρίες μας, αυτό βγαίνει κατευθείαν, δηλαδή σε κοιτάζει στα μάτια ότι θα γίνει αυτό το πράγμα.

Πιστεύω ότι ο άνθρωπος είναι το κέντρο του σύμπαντος, δεν είναι; Είμαστε τυχαία γεγονότα, σε ένα τυχαίο σύμπαν έτσι; Βεβαίως, πρέπει να προστατευτούμε και να υποστηρίξει ο ένας τον άλλο, δεν συζητάμε αυτά τα πράγματα, αλλά τώρα από απόψεως απολύτου αυτής, δεν νομίζω ότι υπάρχει μεγαλύτερο ερώτημα από το να καταλάβεις πώς δημιουργήθηκε, πώς εμφανίστηκε το σύμπαν και πώς εξελίχθηκε στηριγμένο σε πειραματικά δεδομένα. Όλα τα άλλα, μου φαίνονται πραγματικά λεπτομέρειες ασήμαντες, ανούσιες».

Για την απόσταση της Γης από τον Ηλιο και τη ζωή στον πλανήτη

«Αν ήμασταν πιο κοντά θα καιγόμασταν, αν ήμασταν πιο μακριά θα είχαμε παγώσει, δηλαδή δεν θα μπορούσε να αναπτυχθεί αυτό που λέμε ζωή. Είμαστε τυχεροί από πολλές απόψεις, οι συμπτώσεις είναι απίστευτες. Άρα λοιπόν, το να υπάρξουμε και να είμαστε και αύριο, θα μπορούσαμε να είμαστε άλλα μέλη του ζωικού βασιλείου, του οποίου είμαστε εμείς η κορωνίδα κατά κάποιον τρόπο, μια συνέχεια. Η δημιουργία γενικότερα μιλάω, η τέχνη, οτιδήποτε, είναι να περάσεις τον καιρό, να μην σκέφτεσαι καθόλου το φόβο του θανάτου. Αυτό το πράγμα, είναι ένα είδος παιχνιδιού στο τέλος, εντός εισαγωγικών.

Αυτό νομίζω βοηθάει πάρα πολύ πέρα από το πρόσωπο το ίδιο, νομίζω και το περιβάλλον βοηθάει πάρα πολύ. Γιατί το τονίζουμε συνέχεια μέσα, ότι δεν είναι τυχαίο ότι ο πολιτισμός ξεκίνησε από εδώ, από την ανατολική Μεσόγειο. Δεν μπορούσε να είχε ξεκινήσει στη Στοκχόλμη ή στο Γκρας. Λόγω κλίματος κατ' αρχάς. Όλο αυτό παίζει ρόλο και το τονίζω αυτό το πράγμα, είμαστε προϊόντα και του εαυτού μας, εντάξει, του μπαμπά μας και της μαμάς μας, αλλά είμαστε και προϊόντα και του περιβάλλοντος μας. Και γι' αυτό ξαναγυρίζω και σταματώ, έχουμε και το περιβάλλον».

Πήγα με κόμπλεξ στο Cambridge

«Ότι μαθαίναμε γράμματα τότε είναι αλήθεια, όπως το γράφω και στο βιβλίο, ότι είχα τα εφόδια. Παρότι εγώ πήγα εντός εισαγωγικών, με κόμπλεξ σε σχέση με το Cambridge, την Οξφόρδη κ.λ.π. μου άρεσε η Φυσική πολύ. Εντάξει, είχα και την ειδική τρέλα δεν το λέω αυτό, αλλά πάντως πήραμε τα εφόδια. Και αυτό θέλω να πω. Πρέπει να παίρνεις ρίσκα στη ζωή, τα οποία βέβαια είναι μετρημένα, γιατί άμα δεν παίρνεις ρίσκα, δεν παίρνεις και τίποτα. Μπορείς να αποτύχεις αλλά, δεν με νοιάζει».

Ποιος είναι ο Νανόπουλος

Ο Δημήτριος Νανόπουλος είναι διακεκριμένος Έλληνας φυσικός και πρόεδρος της Ακαδημίας Αθηνών. Διετέλεσε ερευνητής στο Κέντρο Πυρηνικών Ερευνών Ευρώπης (CERN) στη Γενεύη της Ελβετίας και επί σειρά ετών ανήκε στο ανώτερο ερευνητικό προσωπικό του Κέντρου. Διετέλεσε ερευνητής στην École Normale Supérieure, στο Παρίσι, στο Πανεπιστήμιο Χάρβαρντ όπως και στο Cambridge, Είναι διευθυντής του Κέντρου Αστροσωματιδιακής Φυσικής του Κέντρου Προχωρημένων Ερευνών (HARC), στο Χιούστον του Τέξας, όπου διευθύνει ερευνητικό τμήμα του World Laboratory, που εδρεύει στη Λωζάνη. Το κύριο ερευνητικό του έργο ανήκει στο πεδίο της σωματιδιακής φυσικής και της κοσμολογίας. Από τον Ιανουάριο του 2015 είναι πρόεδρος της Ακαδημίας Αθηνών.

Πηγή: techit.gr